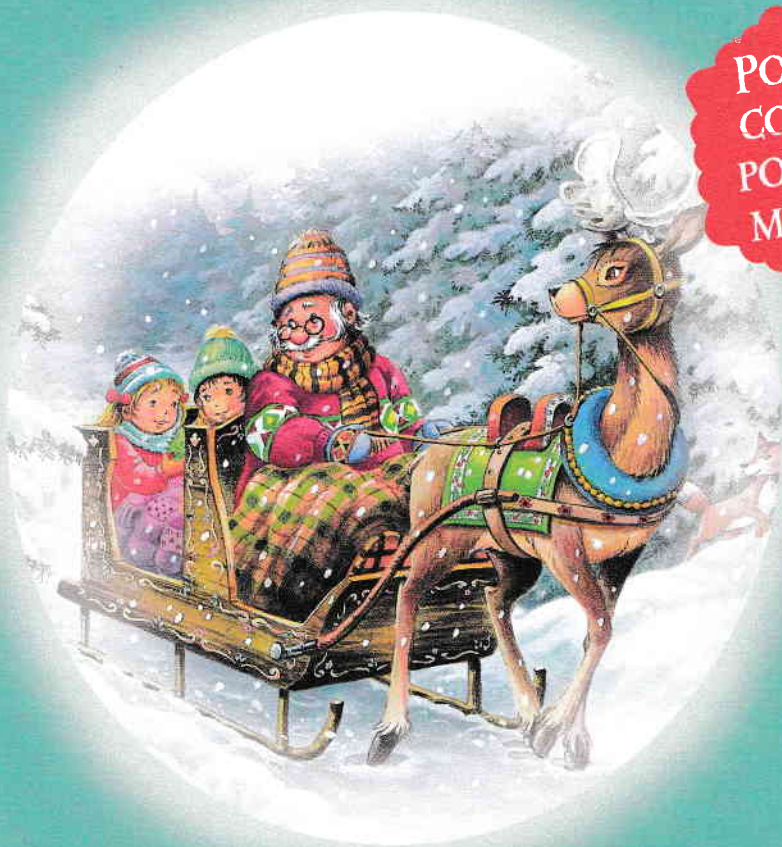

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

PRIMA MEA
CARTE
DE
CRĂCIUN

POVEȘTI
COLINDE
PODOABE
MERINDE

Marie Duval • Alain Jost

*Ilustrații
de Carlos Busquets*

LITERA®
București
2018

Conținut

<i>Crăciunul animalelor</i> (poveste)	3
<i>Coroniță de Crăciun</i> (activitate)	17
<i>Moș Crăciun de pus la fereastră</i> (activitate)	18
<i>Biscuiții de Crăciun</i> (poveste)	19
<i>Biscuiți cu alune</i> (rețetă)	33
<i>Biscuiți „Stelele bunicii“</i> (rețetă)	34
<i>Scrisoarea spiridușilor</i> (poveste)	27
<i>O ghirlandă minunată</i> (activitate)	47
<i>Stea mobilă tridimensională</i> (activitate)	48

Mon beau livre de Noël
Marie Duval, Alain Jost
Copyright © 2008 Editions Hemma, Belgia

Editura Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4,
București, România
tel.: 031 425 1619; 021 319 6390;
0752 548 372
e-mail: comenzi@litera.ro

Copyright © 2011 Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Ne puteți vizita pe

 www.litera.ro

Traducere și adaptare
din limba franceză: Doina Medrea

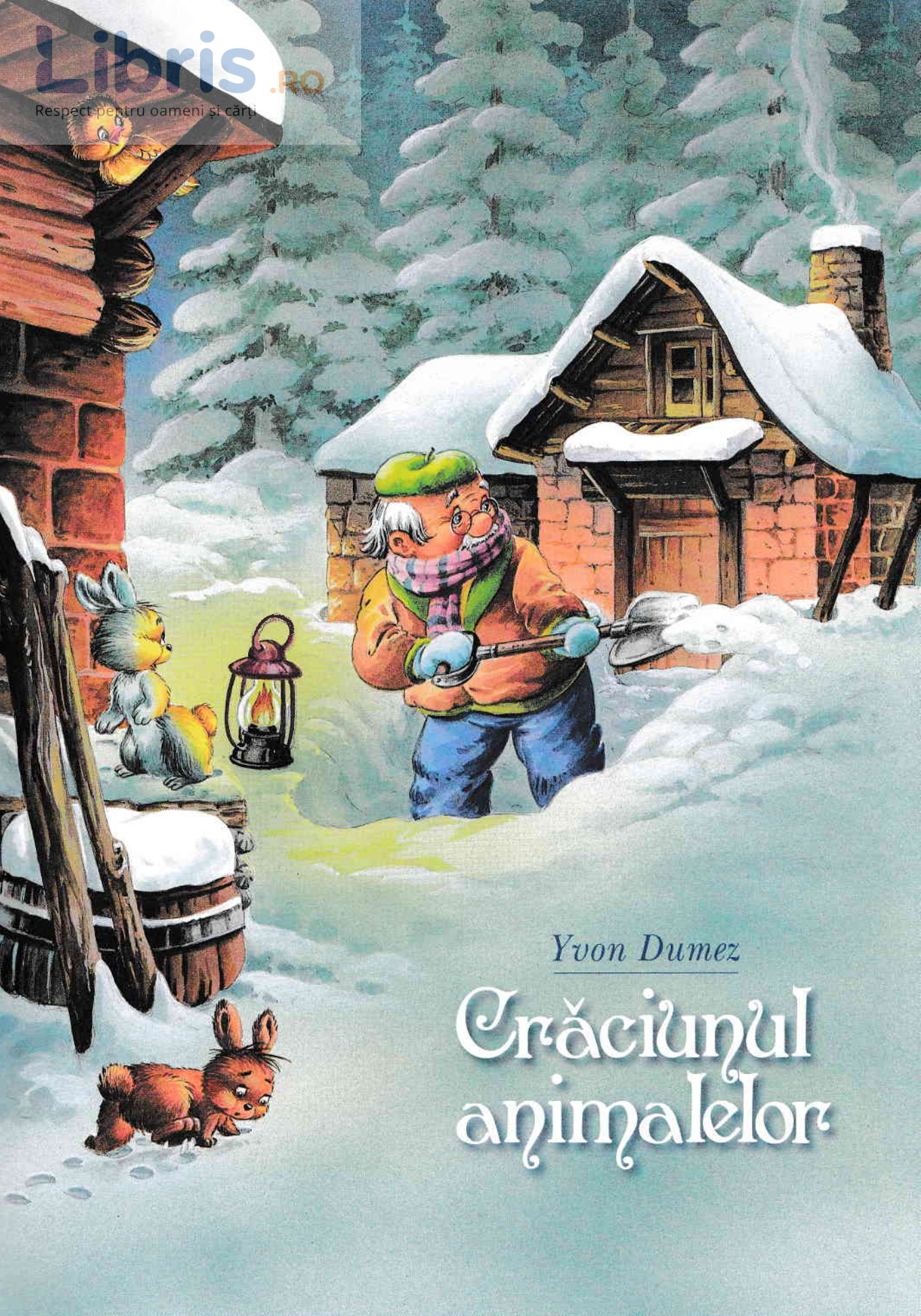
Editor: Vidrașcu și fiii
Redactori: Angela Ilaș, Valentina Tifan
Copertă și prepress: Andreea Apostol

Descrierea CIP
a Bibliotecii Naționale a României
DUVAL, MARIE
Prima mea carte de Crăciun: povești, colinde,
podoabe, merinde / Marie Duval,
Alain Jost; trad.: Doina Medrea. – București:
Litera, 2018
ISBN 978-606-33-3180-0

I. Jost, Alain
II. Medrea, Doina (trad.)
821.133.1-93-34=135.1
398.332.416

Libris.ro

Respect pentru oameni și cărți

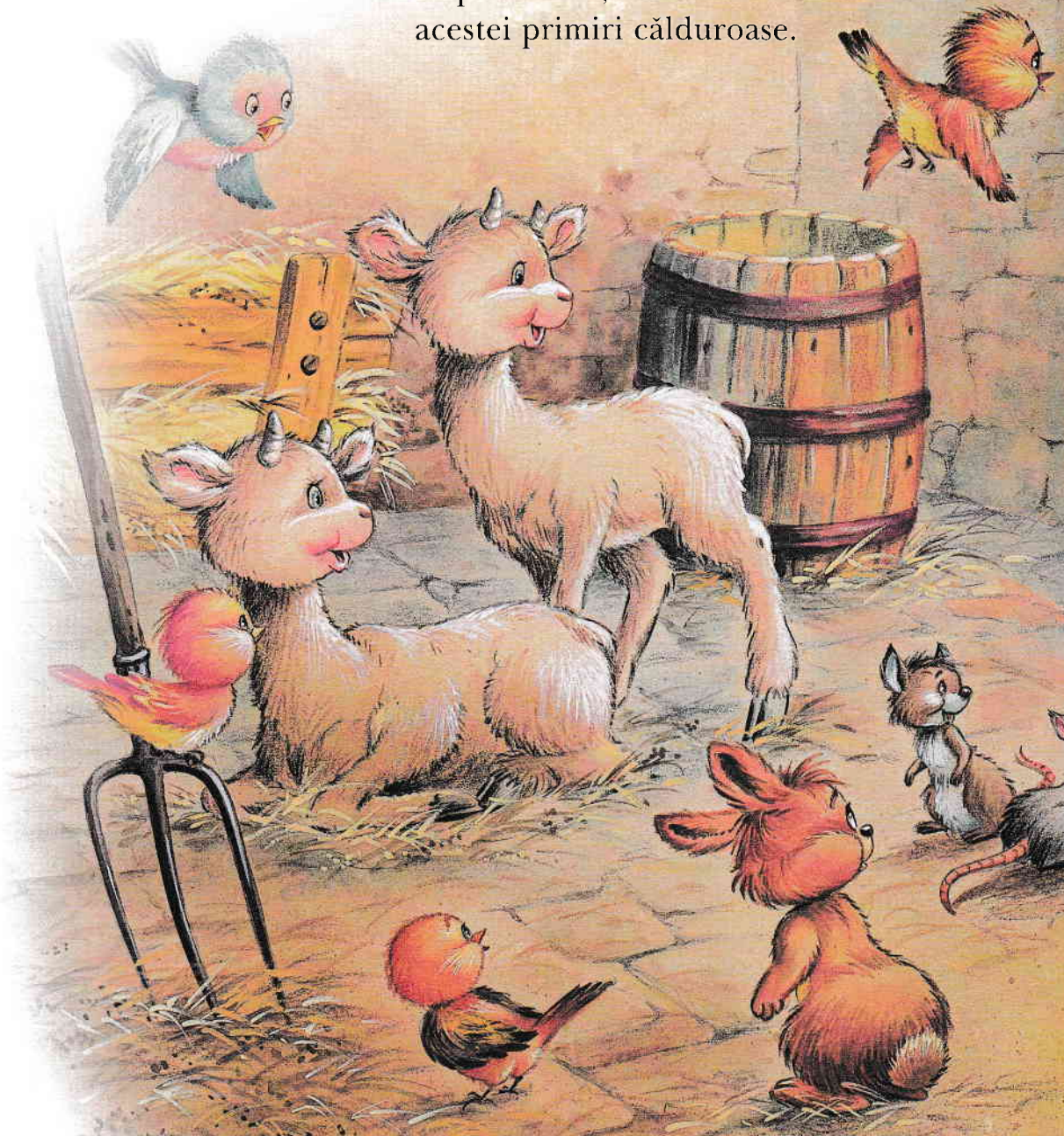
Yvon Dumez

Crăciunul animalelor

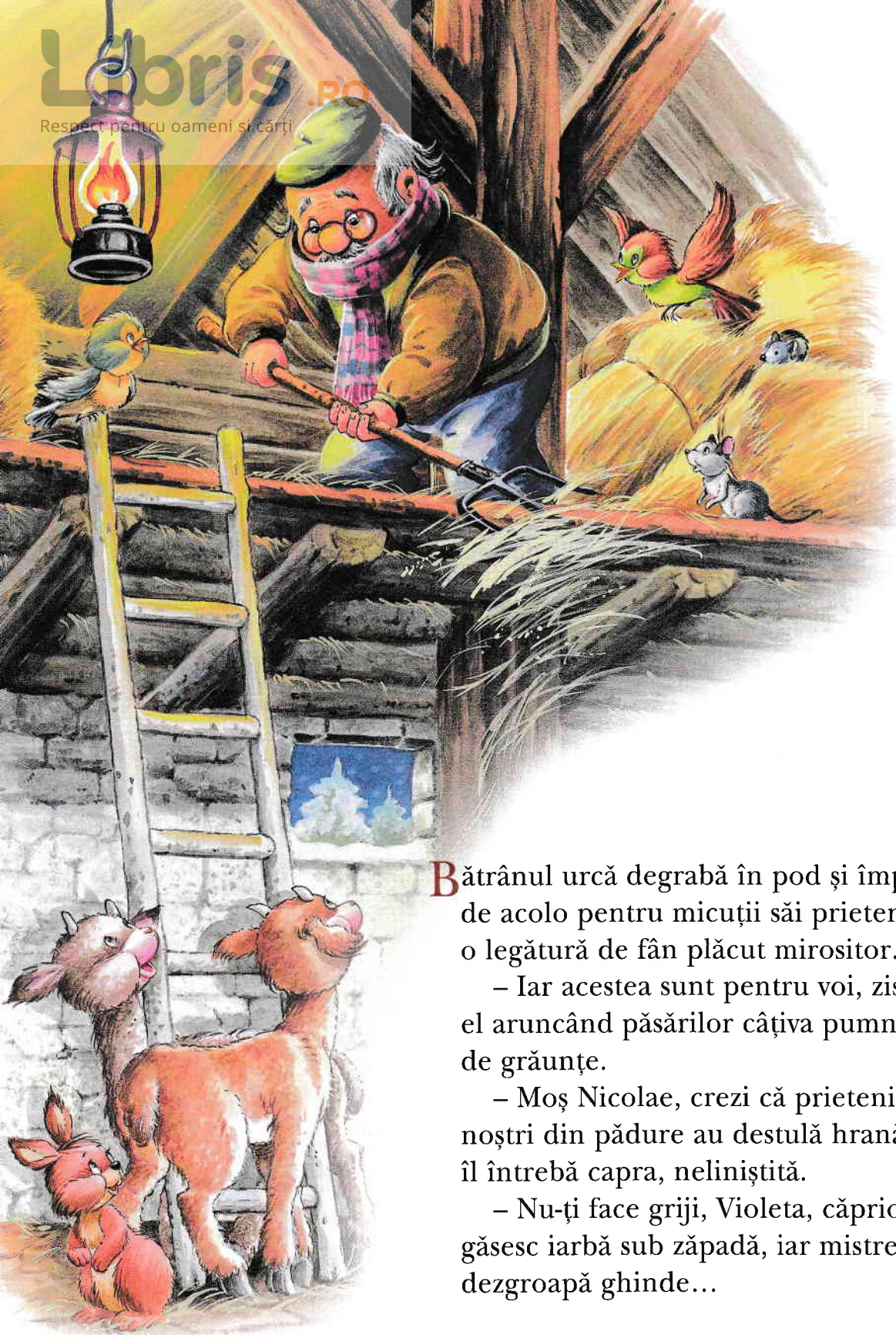
În acel an, cu câteva zile înainte de Crăciun, s-a pornit un viscol năprasnic, care a durat toată noaptea. Vântul izbea atât de puternic în geamuri încât moș Nicolae nu izbutea să adoarmă.

Dimineața, privind afară, văzu că pădurea era acoperită de un strat gros de zăpadă. Se îmbracă în haine călduroase, ieși din casă și se duse la grajd. De îndată ce deschise ușa, fu întâmpinat de un concert de *chiț-chiț*, de *behee* și de *mehee...*

– Bună ziua, micuților,
răspunse moș Nicolae
acestei primiri călduroase.

Bătrânul urcă degrabă în pod și împrăștie de acolo pentru micuții săi prieteni o legătură de fân plăcut mirositor.

– Iar acestea sunt pentru voi, zise el aruncând păsărilor câțiva pumni de grăunțe.

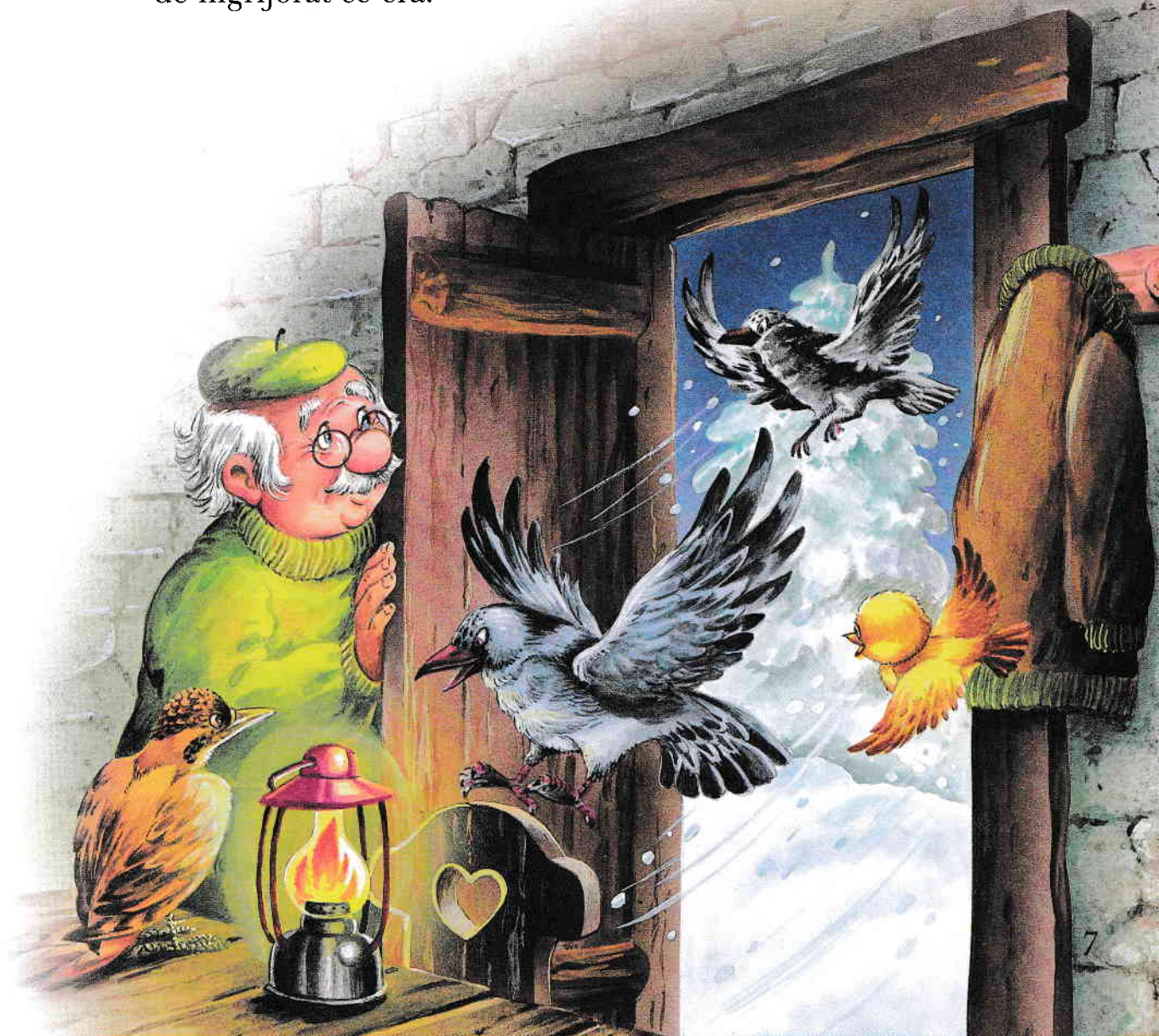
– Moș Nicolae, crezi că prietenii noștri din pădure au destulă hrană? îl întrebă capra, neliniștită.

– Nu-ți face griji, Violeta, căprioarele găsesc iarbă sub zăpadă, iar mistreții dezgroapă ghinde...

Zăpada continuă însă să cadă și, pe măsură ce gerul se întetea, moș Nicolae se îngrijora tot mai mult gândindu-se la animalele pădurii. Îi era frică mai ales pentru cele tinere, încă plăpânde, cărora le venea greu să găsească singure de mâncare. Cu câteva zile înainte de Crăciun se făcu frig de-a binelea, așa că moș Nicolae trimise degrabă corbii să vadă cum o duc prietenii lor în pădure. Veștile pe care le primi nu erau deloc bune.

– Pământul e înghețat bocnă, mistreții nu mai găsesc ghinde, nici căprioarele iarbă. Cum putem să-i ajutăm?

Moș Nicolae nu-și afla locul de îngrijorat ce era.

Se lăsase noaptea. Moș Nicolae se pregătea de culcare, când cineva bătu la ușă. Ce surpriză! Era Moș Crăciun, care venise în vizită la vechiul său prieten! Era înghețat bocnă și acoperit de zăpadă din cap până în picioare.

- Scoate-ți haina și vino să te încălzești lângă sobă!
- De ce a trebuit să ies pe un ger ca acesta!? Nu mai sunt în putere ca la douăzeci de ani! bombăni în barba-i stufoasă faimosul moș.

Moș Crăciun, sunt atât de fericit să te văd! Dar să știi, în pădure s-ar putea întâmpla o mare nenorocire dacă nu vom găsi hrană pentru animale. Pământul e înghețat și n-au ce mânca.

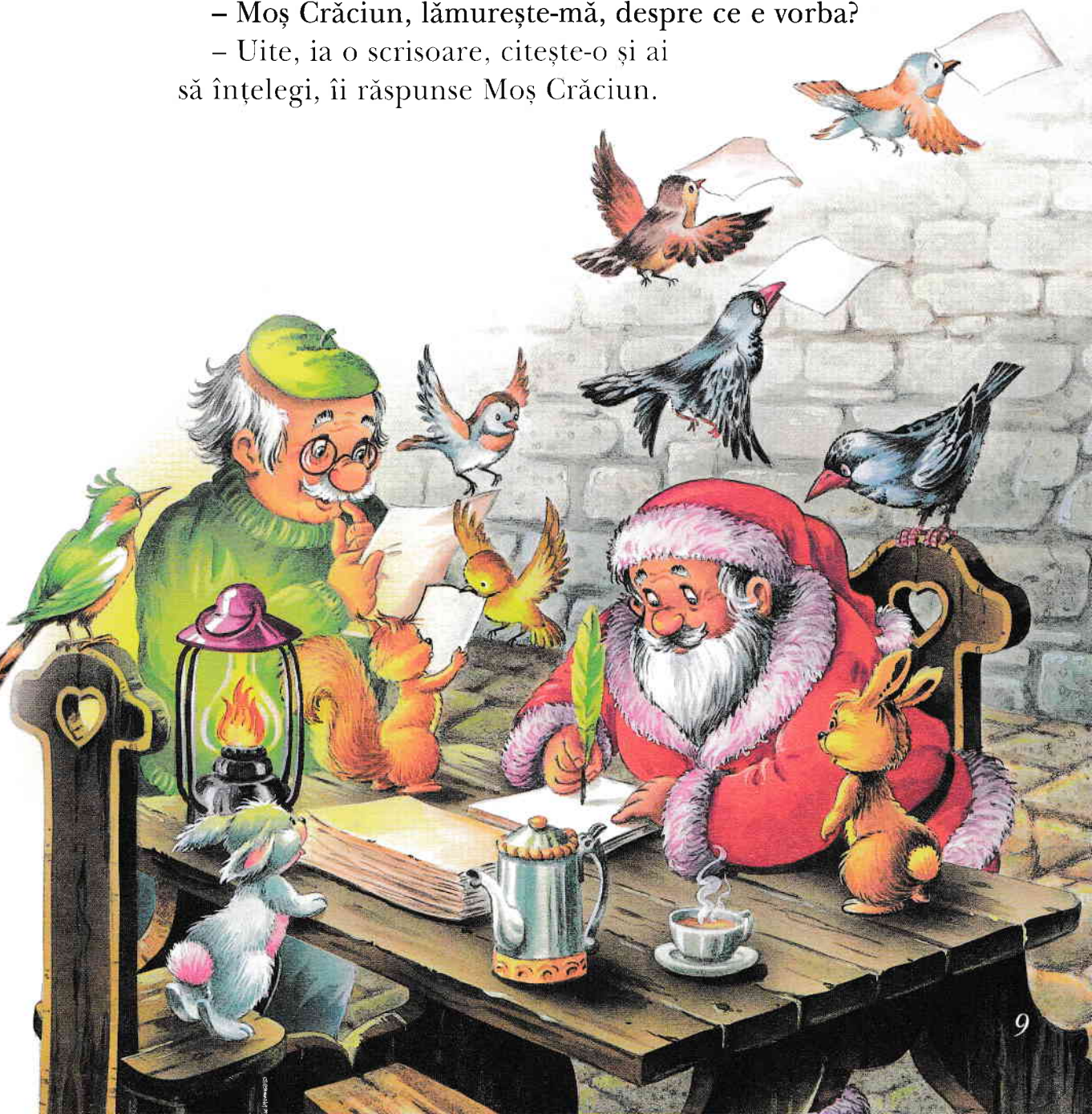
Moș Crăciun își mângâie barba cu un aer îngrijorat...

– Am o idee! strigă el deodată. Adă-mi hârtie, multă hârtie, și o pană de scris!

Ore în șir, Moș Crăciun scrise mai multe sute de scrisori. Moș Nicolae nu mai înțelegea nimic.

– Moș Crăciun, lămurește-mă, despre ce e vorba?

– Uite, ia o scrisoare, citește-o și ai să înțelegi, îi răspunse Moș Crăciun.

A doua zi de dimineață, când s-au trezit, toți copiii din satele învecinate s-au mirat nespus să găsească în cizmulițe o scrisoare. Iată ce scria acolo:

Dragii mei copilași, anul acesta o să cer eu de la voi un cadou. După cum știți, afară a căzut multă zăpadă și e tare frig! În pădure, animalele nu mai găsesc hrană. Dacă nu le vom ajuta, multe dintre ele pot muri chiar în noaptea de Crăciun. Așa că darul vostru pentru mine ar fi: pregătiți câte ceva de-ale gurii pentru sărmănele animale! În Ajunul Crăciunului o să mergem împreună să le ducem de mâncare. Aștept ajutorul vostru!

Moș Crăciun